

Gabriel A.
Goldberg, fil. mag.

större utsträckning än någonsin förr söker kristna och judar genom religionsdialog kontakt med muslimer i ledande positioner. Men det finns skäl att betrakta detta som mindre välbetänkt.

I desperat behov av att hitta en "gemensam ståndpunkt" uppfinner dessa dialogivrare en sådan för att underbygga sin egen agenda. De gör antaganden om islam som är totalt uppåt väggarna.

Inom islams huvudfära, och inte bara i islamismen, existerar ett grundläggande element av rasistiskt judehat med tydliga folkordsavsikter. (Härmed avser jag inte alla muslimer.) Under sådana förutsättningar är vänskap – för att inte tala om dialog – omoralisk, såvida denna inte kan uppvisa att den rasistiska ideologin och folkordsambitionerna förkastats.

Ar 2007 publicerade Yale Center för tro och kultur en deklARATION betitlad *Loving God and Neighbor Together: A Christian Response to "A Common Word Between Us and You"*, under tecknad av kristna forskare och ledare. Den uttryckte *trossambörigheten* med islam. "Yale-dokumentet" var ett gensvar på en tidigare deklARATION i vilken muslimska forskare och ledare runt om i världen sökt kontakt med kristna.

Den kristna deklARATIONEN anstränger sig för att motivera slutsatsen att Bibelns Gud och islams Allah är densamme, även om man inte uttryckligen påstår detta. Gång på gång använder man samma ord – "Gud" med stort "G" – oavsett om man

talar om Gud eller Allah, kristendom eller islam. Man påstår med stort eftertryck att kristna, judar och muslimer tillber samme Gud. (Se HASHIVAH nr. 1, 2012: "Är Allah Bibelns Gud? En judisk syn på saken" om varför Gud och Allah inte är densamme.)

Undertecknarna representerar hela skalan av kristna denominationer, från katoliker, episkopaler, lutheraner och ortodoxa till ett stort antal evangelikala grupper. Som väntat finns bland dem den aktivt propalestinske pastorn Bill Hybels (*Willow Creek Community Church*) och den anglikanske författaren, propalestinske ersättningsteologen och ivrige motståndaren till kristen sionism, pastor Colin Chapman. Bland namnen återfinns även pastor David Yonggi Cho (*Yoido Full Gospel Church*, Seoul, Korea), Richard Mouw (ledare för *Fuller Theological Seminary*), David Neff (redaktör för *Christianity Today*), pastor Robert Schuller (*Hour of Power*), pastor Berten Waggoner (nationell ledare för *Vineyard USA*) och pastor Rick Warren (*Saddleback Church*).

Muhammed den förlåtande?

Det kan diskuteras om deklARATIONEN överdriver sitt hänsynstagande till muslimska känslor. Men det blir helt stolligt när den drar likhetstecken mellan Jesu förlåtande ord på korset – "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör" (Luk. 23:34) – och Muhammeds konstaterande att man bör förlåta dem som gör en illa.

Oavsett vad Muhammed avsåg vid detta *enstaka* tillfälle, står det klart för var och en med baskunskaper om honom och om islams utbredning från dess tidigaste dagar att han ledde en rörelse i vilken hämnd och massakrer utgjorde ordningen för dagen. Denna tradition har överförts till efterföljande generationer muslimska troende under 1.400 år. Än idag bemöts

vanligtvis varje uppfattad skymf mot islam med våldsamma muslimska reaktioner över hela världen. Vi behöver bara påminna oss om "Muhammed-karikatyterna", "Salman Rushdie-affären" eller koranbränningarna i Afghanistan nyligen.

Att likna Muhammed vid Jesus är lika absurt som att jämföra Al Capone med Moder Teresa. Eller varför inte Djingis khan med Jesus? Djingis khan påstås ha sagt: "Om min kropp dör, så låt den dö, men låt inte mitt land dö." Detta har faktiskt vissa likheter med vad översteprästen Kajafas yttrade med avseende på Jesus: "Det är bättre för er att en man dör i folkets ställe än att hela folket går under" (Joh. 11:50). Ingen skulle dock dra likhetstecken mellan den mongoliske krigsfejaren Djingis khan, som massakrerade tiotals miljoner människor, och Jesus på basis av ett enstaka uttalande.

Muhammeds karriär som islams profet kan inte särskiljas från hans krigarliv. Efter att ha börjat med ett fåtal män som slog till mot och plundrade handelskaravaner, blev Muhammed till sist ledare för en armé på 30.000 man i Tabuq-oasen.

Den judiska Kuraiza-stammen i Medina, Arabien, fick uppleva Muhammeds "förlåtande" sinne på följande sätt: När judarna hade lagt ner vapnen, ställdes alla dess 600-900 män upp längs med grävda diken och halshöggs. Kvinnor och barn såldes som slavar. Händelsens dokumenterades av Muhammeds levnadstecknare, Ibn Ishaq, och refereras till i Koranen (Sura 33:26).

Istället för att ta fasta på ett uttalande om förlåtelse, taget ur sitt sammanhang, skulle Yale Center ha kunnat göra en mer historiskt träffande jämförelse mellan Muhammed och just Djingis khan. De mongoliska stammarnas förenare på 1200-talet sade: "Den största glädjen är att få kuva sina fiender och jaga dem framför sig, beröva dem deras rikedomar och se deras närmaste badande i tårar, att få rida deras

Vår verksamhet omfattar tidskrifter, radio- och TV-sändningar, tal och föredrag i konferenscenter, bibliotek och kyrkor, skolor teologiska seminarier över

hela Amerika, Öst- och Centraleuropa, Afrika, Asien, Australien och Stilla havsområdet. Kontakta oss gärna om du vill ha ett möte med oss där du bor.

hästar och trycka deras hustrur och döttrar till sitt bröst.”

Muhammets behandling av de judiska stammarna Kuraiza i Medina och Bani-Nadir i Khaibar ligger, så som den beskrivs i muslimska källor, helt i linje med Djingis khans ideal. Enligt Koranen och *hadith*-erna (den auktoritativa sammanställningen av Muhammeds uttalanden och gärningar) var Muhammed samsatt med och uppmuntrade anfallskrig, avtalsbrott, folkfördrivningar, massakrer, tortyr, lönnmord, avrättningar, plundring, utpressning av illegala skatter och slaveri, allt auktoriserat av hans överordnade Allah. Det bör betonas att det var precis så här som Muhammeds arvtagare och följeslagare uppfattade hans liv – och det var detta man ville efterlikna.

Jämförelsen mellan Jesus och Muhammed är så skrattretande att man lätt kan föreställa sig dess förespråkares försök att pressa en kamel genom ett nålsöga. Så om dessa kristna föregångsmän inte är kompetenta att skilja mellan Jesus och islams krigarprofet, borde det inte förvåna någon att de inte heller förmår skilja mellan Gud och Allah.

Ekumenisk dialog eller folkmord?

Vissa kristna och judar har föresatt sig att överbrygga mellanreligiösa skiljelinjer till islam, och bortser därför från bibliska och historiska fakta för att uteslutande fokusera på vad som tycks gemensamt. Men bör verkligen kristna och judar, oavsett vad den politiska korrektheten dikterar, räcka ut handen mot muslimer utan att ställa allvarliga frågor? Och då tänker jag inte på vänskapliga relationer mellan kristna och muslimska grannar, utan mellan respektive *ledare*, förmedlarna av korrekt tro.

Så länge som islams *huvudfära* sprider uppfattningen att judarna är apors och grisars söner, eller, än värre, främjar tanken om folkmord på judar, är hjärtliga relationer mellan religionerna fullständigt opasande.

Enligt en av de mest beryktade haditherna skall alla judar dödas, när den Slutliga timman (den muslimska återuppståndelsen, Domens dag) är inne. Muhammed sade: ”Den Slutliga timman kommer inte förrän muslimerna bekämpar judarna och dödar dem, så att judarna gömmer sig bakom stenar och träd, och stenen eller

trädet säger: ’O, muslim, Allahs tjänare, det finns en jude bakom mig; kom och döda honom!’” (ur muslimen ibn al-Hajjajs *Sahih*, av muslimer ansedd som en av de mest äkta samlingarna av hadither). Kort sagt: mordet på judarna är en *förutsättning* för Domens dag.

Var finns ”trons samsyn”? Och vilken mening är det med dialog, när den rättrogne muslimen i själva verket hävdar att ”den Gud som både vi muslimer och judarna tror på fordrar att jag sist och slutligen dödar alla judar?” Detta är inte blott en apokalyptisk eskatologisk lärosats – det är en *förpliktelse* för muslimer.

Förespråkare för religionsdialog och muslimska apologeter som försöker tonar ner betydelsen av denna hadith, hävdar att den inte längre är relevant. Man påstår att dess bokstavliga tolkning är en islamistisk villfarelse. Tråkigt nog är detta mer önsketänkande än realism. De flesta muslimer betraktar denna hadith som *auktoritativ* och relevant. I juli 2011 avslöjade en opinionsundersökning bland palestinierna, som tillhör de bäst utbildade av alla araber, att 73% av dem trodde på denna folkmordshadith i dess *bokstavliga* bemärkelse. Muslimska attityder gentemot judar i Egypten, Jordanien, Turkiet och andra länder är liknande. Dialogivrarnas optimism tycks därför basera sig uteslutande på *övriga* c:a 27% av muslimerna, som inte är lika ortodoxa.

Judar, apor och grisar

Framställningen av judar som ”apors och grisars söner” baserar sig i själva verket, trots vilseledande förnekanden från muslimska apologeter att sådan lära existerar i Koranen, på bl.a. koranversen Sura 5:60. Ledande korankommentatorer på medeltiden (al-Tabari på 900-talet och al-Qurtubi på 1200-talet, m.fl.) beskriver hur judar bestraffades av Allah och förvandlades till apor och grisar.

Bilden av judar som apor och grisar är rotad i islams viktigaste religiösa källskrifter, Koranen och haditherna, liksom profetian om deras utrotande. Denna rasistiska föreställning, som låter så ytterligt primitiv i västliga öron, hoppar regelbundet ur munnen på *dagens* muslimska ledare.

Den fram till sin död 2010 mest betydande sunnimuslimske prästen i vår egen tid, dr. Muhammad Sayyid Tantawi (storimam vid Al-Azhar-moskén och ledande shejk vid Al-Azhar-universitetet i Kairo, världens mest framstående skola inom nor-

merande islam), hänvisade i sina predikningar regelmässigt till judarna som barn av apor och grisar – inte blott i koranisk historisk bemärkelse, utan som epitet på judar idag och som kollektiv.

Det är lätt att betrakta sådana antisemitiska tankegångar som typiska för radikala islamister, *Hamas*, *Hizbullah* och det iranska prästerskapet. Faktum är emellertid att detta är en allmän uppfattning som av imamer över hela den muslimska världen framställs som bokstavligt sann. I Meckas viktigaste moské, Al-Haraam, bad shejk Abd Al-Rahman Al-Suddayis att Allah skulle förgöra judarna, ”den mänskliga rasens avskum, världens rättor... apors och grisars avkomma”.

Shejk Ibrahim Mahdi inom den Palestinska förvaltningen uppmanade i predikan sin församling att vända alla vapen mot judarna, som ”Allah beskrev som apor och grisar”. I släptåg på prästerskapet förstärker media och andra opinionsbildare ap-gris-förtalet i det allmänna muslimska medvetandet.

Salim ’Azzouz i Egyptens liberala parti skrev att judarna ”i själva verket är grisar och apor”, inte bara liknar dessa.

Jerusalems stormufti hälsar muslimska SS-frivilliga från Bosnien.

Utrotningssträvanden

Den illavarslande kombination av att förödmjuka judar som omänskliga djur och att förutspå deras förintelse låter ana islamska strävanden som inte är mindre avskräckande än nazisternas. Vi påminns om nazistiska propagandafil-

VAR SNÄLL OCH HJÄLP oss att föra judar från världens ändan till deras hemland - deras förfäders land - Israel. Vi har varit direkt engagerade i absorptionsprojekt i Israel de senaste 20 åren och hjälpt judar från Etiopien, Indien, Mexiko, Peru, Ryssland, Ukraina och andra länder med att övervinna många av de ekonomiska svårigheterna som de möter.

MED DIN HJÄLP förser vi med mat, kläder, filtar, ugnar, möbler, medicinsk nödhjälp för hundratals offer för terror, föräldralösa och utfattiga nykomlingar. Må Gud välsigna dig för ditt osjälviska givande. **LEMA'AN ZIONS** hjälpverksamhetskonton för Israel: i Sverige - PlusGiro 547063-8, i Danmark - BG Bank 447-5151, i Norge - Den norske Bank 7874 07 05082.

mer som framställde judar som råttor och ohyra, i syfte att vända den tyska opinionen mot dem – och därmed förbereda vägen mot Auschwitz.

Är det förvånande att bästsäljande antisemitiska böcker som *Sions vises protokoll* och Hitlers *Mein Kampf* idag finns att köpa i praktiskt taget varje bokhandel i den muslimska världen? Är det förvånande att arméer och terroristmilis i Mellanöstern har lagt sig till med nazihälsningen? Att Jerusalems stormufti, Haj Amin al-Husseini var avlönad allierad med Hitler, träffade honom och andra nazistledare i Berlin i hopp om att kunna exportera den Slutgiltiga lösningen till Palestina? Att *Stürmer*-liknande antisemitiska politiska teckningar tillhör det normala i dagens arabiska press?

Att Saddam Hussein och Muammar Kaddafi strävade efter att få kärnvapen? Att Mahmoud Ahmadinejad fortfarande gör så, i uttalat syfte att förgöra Israel? Att Hizbullah-ledaren shejk Hasan Nasrallah sagt att han hoppas att alla judar invandrar till Israel, så att det kan bli lättare att döda dem – istället för att leta upp dem runt om i hela världen?

Det finns otvivelaktigt många mus-

limer som förkastar dessa motbjudande läror, trots att dessa har sin grund i den traditionella muslimska *huvudfärens* teologi. Många individer är betydligt mera liberala i sin tolkning av muslimska texter, kanske t.o.m. kritiska till dem. Det finns muslimer som uppskattar judar och kristna och önskar dem allt gott. Det finns också muslimer, bland dem några imamer, som av principskäl stöder Israel eftersom det är ett öppet demokratiskt samhälle, t.ex. gruppen Muslimer för Israel. Det fanns muslimer som i likhet med den iranske diplomaten Abdol-Hossein Sardari räddade judar under Förintelsen. Dessa är värda vår vänskap.

Men vi bör vara på vår vakt när det gäller de muslimska ledare (även i västvärlden) som svävar på målet när det gäller terrorism, 11 september, demokrati, mänskliga rättigheter i muslimska länder eller Israels rätt att existera. Risken finns att där lurar en ideologi som inte är ett dugg mindre ondskefull än den nazistiska.

Jag har några frågor till de kristna som undertecknade Yale-dokumentet och till de muslimer som stod bakom sin egen deklaration. Om det nu existerar så stor samsyn mellan trossystemen, om vi

alla i grund och botten tror och önskar detsamma, varför är det då så att muslimer kan leva i frihet och utan att vara hotade till livet i västerlandets övervägande kristna länder, medan kristna, judar och andra icke-muslimer i muslimska länder tvingas *dölja* sin tro, leva i skräck och ofta bli flyktingar? Varför kan utan större svårighet moskéer uppföras i västvärlden, medan icke-muslimska gudstjänstlokaler starkt begränsas eller t.o.m. förbjuds i muslimska länder?

Varför flyr ett stort antal kristna idag från Mellanöstern, på samma sätt som mer än 800.000 fredliga judiska invånare i arabländerna tvingades fly från pogromer för 60 år sedan? Varför flyr inte muslimer från kristna länder? Varför flyr de inte från Israel?

Och dessutom: Varför drar inte de muslimska massorna i *västvärlden* ut på gatorna för att protestera mot de arabiska diktatorernas övergrepp, t.ex. i Syrien, på samma sätt som de gör mot påstådda amerikanska och israeliska övergrepp? Var finns samsynen när det gäller värdegrunden – trons samsyn?

Måhända är alla dessa handslag något förhastade.